

kh се произнася [k^h] като **кх** с леко придихание,
срв. **kham** (слънце);

l се произнася [l] като **л** в думата *лев*,
срв. **lil** (книга, хартия);

m се произнася [m] като **м** в думата *мама*,
срв. **mami** (баба);

n се произнася [n] като **н** в думата *нос*,
срв. **nanaj** (няма, липса);

p се произнася [p] като **п** в думата *пакет*,
срв. **papin** (гъска);

ph се произнася [p^h] като **пх** с леко придихание,
срв. **phen** (сестра);

r се произнася [r] като **р** в думата *работа*,
срв. **rat** (кръв);

s се произнася [s] като **с** в думата *сок*,
срв. **sap** (змия);

š се произнася [ʃ] като **ш** в думата *шал*,
срв. **šukar** (хубав);

t се произнася [t] като **т** в думата *татко*,
срв. **tato** (топъл);

th се произнася [t^h] като **тх** с леко придихание,
срв. **than** (място);

v се произнася [v] като **в** в думата *влак*,
срв. **vast** (ръка);

z се произнася [z] като **з** думата *зъб*, срв. **zar** (косъм);

ž се произнася [ʒ] като **ж** в думата *жълт*,
срв. **žamba** (жаба).

Особеност на консонантната система е палатализацията, която е разпространена в повечето ромски диалекти не само в България и на Балканите, но и в цял свят. Р. Якобсон (1931:25) твърди, че “корелацията мекост-твърдост на съг-